

Charakter a tendencje umysłu

Trochę inaczej wygląda to w przypadku potrzeb umysłu i jego naturalnych skłonności i preferencji.

Mianowicie umysł jako część świadomości odpowiada nie tylko za przetwarzanie wszelkich danych i ich przechowywanie, ale także co najistotniejsze za wszystko to, co niezbędne do ich powstawania – wrażeń, odczuć, emocji, a także instynktów, które jak wiadomo są pewnego rodzaju programem i jako taki stanowi więc pewnego rodzaju samo powielający się katalizator, który posiada w tym konkretnym przypadku z oczywistych względów określoną formą, i z tej też przyczyny może być wyodrębniony jako coś autonomicznego.

Umysł jako integralna część świadomości należy już w całości do obszaru świata duchowego i jest niczym innym jak narzędziem ducha właśnie. Jako taki z kolei nie ma ograniczeń, więc tym bardziej istotne jest czym się

zajmuje, inaczej gdzie my go jako świadomość ukierunkowujemy.

Od tego bowiem w jaką stronę jest prowadzony zależy jakość oraz charakter danych, które przetwarza i przechowuje.

Innymi słowy, umysł pozbawiony wartości to albo umysł barbarzyńcy w pierwotnym tego słowa znaczeniu, albo umysł dzikusa wtórnego, a więc człowieka zdegenerowanego – uwstecznionego.

Należy zatem dołożyć wszelkich starań o to, aby umysł kierunkować na rzeczy, które nadadzą świadomości i duchowi szlachetnego charakteru, godnego naśladowania, a nie godnego pożałowania, jak to często obserwować możemy u wszelkiej maści fanatyków o wąskich horyzontach.